(६) उत्सर्गविधिं प्रशंसति। "पर्यग्निकृतं पुरुषञ्चारण्याꣳश्चोत्सृजन्त्यहिꣳसायै" इति। यद्यप्यारण्योत्सर्ग एवान्यत्राम्नातो न तु पुरुषोत्सर्गः। तथाप्यप्राप्तांशे विधित्वं प्राप्तांशस्य त्वनुवादेन प्रशंसेति सर्वत्र द्रष्टव्यं॥

(७) अथ मिलित्वा सङ्गृह्य प्रशंसति। "उभौ वा एतौ पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः। तेऽस्योभये यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिक्रुता भवन्ति" इति। अत्रोक्तेषु पुरुषमालभत इत्यारभ्याजावी आलभत इत्यन्तेषु पशुषूत्तमाधमाभावो विद्यते। पुरुषः सर्वोत्तमः। तदपेक्षयाश्वोधमः। अश्वापेक्षया गौरधमा। गवापेक्षया अजावी अधमौ। एवं योऽधमो 'यश्च परमः', तौ 'उभौ पशू', 'आलभ्येते'। 'अस्य' यजमानस्य, 'यज्ञे', उभयविधाः ते सर्वे पशवः, 'बद्धाः' नियोजिताः। ते च देवतानां 'अभीष्टाः' अपेक्षिताः, अतएव 'अभिप्रीताः' अत्यन्तप्रीतिविषयाः। 'अभिजिताः' एव वशीकृताः। 'अभिक्रुताः' देवार्थमग्नौ प्रक्षिप्ता भवन्ति॥

(८) अश्वमेधानुष्ठानं तद्वेदनञ्च प्रशंसति। "नैनं दङ्क्ष्णवः पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिक्रुता हिꣳसन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेवं वेद" इति। 'एनं' अश्वमेधयाजिनं, अश्वमेधवेदिनञ्च, 'दङ्क्ष्णवः' स्वभावतो दंशनशीला अपि, 'पशवः', नियोजनादिक्रियाविषयाः सन्तोऽपि 'न हिंसन्ति'॥

इति अष्टमोऽनुवाकः।